

Norzels

Het is zondag na kerktijd. De straten zijn leeg en de huiskamers vol. De burens drinken koffie bij hun burens en het gesprek gaat al gauw over de burens aan de andere kant. Niets mis met die burens, beste mensen zijn het, geen kwaad woord over de burens, ze gaan voor je door het vuur maar...

“Nog koffie?”

“Ja, lekker! Maar wat over de burens?”

“Dat ze zo nieuwsgierig zijn!”

“Nieuwsgierig. Ha. Vertel mij wat.”

Er wordt verteld. Voorbeelden te over. Van toen en toen en dat zij toen naar dit vroeg en hij naar dat vroeg... maar die verhalen over de burens kennen de burens al. Er wordt wel eens meer koffie bij de burens gedronken. Echt nieuwe bewijzen van die nieuwsgierigheid komen niet meer op de koffietafel. Er is behoefte aan een nieuw en sprankelend bewijs. Hier en nu. Of de andere burens thuis zijn? Ja, ze hebben ze uit de kerk zien thuiskomen. Of ze ook koffievizite hebben? Nee, ze hebben er niemand heen zien gaan. Voorlangs niet. Achterlangs ook niet. Dan hebben ze geen vizite. Dat klopt want zij wilden eigenlijk vandaag bij de burens om de koffie gaan maar daar zouden de andere burens al komen. Gelukkig maar want het zijn beste mensen, maar nieuwsgierig dat ze zijn...

“Wat ga je doen?”

“Ik zal jullie ‘ns laten zien hoe nieuwsgierig ze zijn.”

“Hoe dan?”

“Ik probeer gewoon wat.”

De buurman drinkt zijn kopje leeg, staat op en beent kamer en huis uit, loopt het tuinpaadje op en steekt doelbewust het tegelstraatje over naar het groen tegenover hun huizen. De anderen zetten hun kopje neer en volgen vanachter de geraniums en vrouwentongen de verrichtingen van de buurman. In de doorzonkamer van de burens daarnaast gebeurt vrijwel hetzelfde.

De man loopt met iets gebogen hoofd van links naar rechts, van rechts naar links en weer en weer over het grasveld langs het huizenblok, een patroon volgend dat hem steeds iets verder weg op het groen brengt. Zijn hoofd zwenkt langzaam van de ene naar de andere kant alsof hij geconcentreerd iets tussen het gras vermoedt... iets zoekt. Maar wat zoekt de man? Dat vragen de burens zich af, alle burens. Wat zoekt buurman?

Even later gaan beide voordeuren voorzichtig open en verzamelen de burens zich in de krappe ruimte tussen toiletdeur en kapstok om vandaaruit de zoekende buurman te observeren. Deze kijkt op noch om maar zoekt door en door. Maar naar wat? De buurman van hiernaast perst zich langs de buurvrouw van hiernaast door de deuropening naar buiten en even later staan zij naast elkaar op het rooster in het betonnen opstapje voor hun entree. Vanaf die plek staren ze naar de man die nog

steeds zijn gang over het gras vervolgt. De anderen, de burens dus die bij elkaar koffie dronken, trekken zich juist iets terug de gang in. Zij zijn absoluut niet zo nieuwsgierig als die andere burens maar van wat gebeurt willen ze niets missen. De buurman, die van hiernaast dus, houdt het niet meer. Hij wil weten wat de man kwijt is. Hij zoekt, dat is duidelijk. Maar wat? Hij komt in actie, wellicht daartoe aangemoedigd door een duwtje van zijn vrouw. Ook hij steekt het tegelpad over en stapt met gespeelde nonchalance op de zoekende af. Ze groeten elkaar kort. De buurman loopt door. Dat doet de andere buurman, u weet u nog wel, die van hiernaast, dan ook maar. Behulpzaam, zoals het goede burens past. Vier speurende ogen zien immers meer dan dat ene paar. En wat een triomf als jij vindt wat die ander zoekt. Maar ja, wat zoekt hij? Wàt zoekt buurman?! Naast elkaar stappend zoeken ze minutenlang zwijgend het speelweide af totdat de vraag uiteindelijk komt:.

“Eh, buurman... wat zoeken we eigenlijk?”

“Wat we zoeken?”

“Je bent toch aan het zoeken.”

“Hm.”

“Wàt zoek je dan?”

“Norzels.”

“O... Eh.... Norzels?”

“Ja.”

“Je zoekt norzels?”

“Dat zeg ik, norzels.”

“Ja, ja. Norzels dus... Hoe... hoe zien die norzels er eigenlijk uit?”

“Hoe norzels er uit zien?”

“Ja. Je zoekt ze toch, zei je. Hoe zien ze er uit?”

“Dat weet ik niet.”

“Je weet niet hoe ze er uit zien?”

“Nee.”

“Maar weet je wel wat norzels zijn?!”

“Nee.”

“Maar je zoekt ze toch?”

“Klopt. Maar weet je...”

“Nou?”

“Ik heb er nog geen een gevonden”

“Je hebt er nog geen... Potverdorie! Jij hebt me lelijk te pakken, buurman!”

De nieuwsgierigheid van de burens, die van hiernaast dus, is hiermee bewezen. Gelukkig kunnen ze met de anderen meelachen zij het wat besmuikt en even later zitten zes burens bij elkaar, drinken koffie en praten over de burens aan de andere kant van de burens van hiernaast. Die zijn pas echt nieuwsgierig!

Maar... wat zijn norzels eigenlijk?

Aris Bremer - Oosterend